

ΤΙ ΗΤΑΝ ΓΙΑ ΕΜΕΝΑ ΟΙ ΡΗΤΟΡΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ 2016

Το παρόν κείμενο δε θέλω να έχει το ύφος και τη μορφή εξιστόρησης μιάς σχολικής εκδρομής όπου ο μαθητής περιγράφει την εμπειρία του... θέλω πραγματικά να πω μερικά πράγματα που νιώθω αληθινά πως βίωσα με τους φετινούς αγώνες αντιλογίας.

Η εμπειρία συνολικά των ρητορικών αγώνων μου δίνει την ευκαιρία να πώ - κάτι που ειλικρινά, έχω νιώσει λίγες φορές στη ζωή μου - πως «η συμμετοχή μετράει». Δε θέλω να σταθώ ούτε στο γεγονός ότι η ομάδα μας βρέθηκε ανάμεσα στα τέσσερα καλύτερα σχολεία των Αγώνων (αξιοθαύμαστο αν υπολογίσει κανείς την συγκριτικά μικρότερη εμπειρία της ομάδας σε σχέση με αυτή των αντιπάλων της), ούτε στο εκπαιδευτικό κομμάτι που σχετίζεται με την εύρεση επιχειρημάτων και το στήσιμο του ρητορικού λόγου κάτω από ορισμένες συνθήκες, ούτε σε κανένα άλλο μαθησιακό στόχο, που αν μη τι άλλο είναι και αυτοί σημαντικότεροι.

Το σημείο στο οποίο θέλω να επικεντρωθώ, είναι όλα αυτά που κέρδισα έμμεσα από τη συμμετοχή μου, μέσα από την οποία αισθάνομαι πιο ολοκληρωμένος και ευτυχής. Είναι όλη αυτή η ουσιώσης επαφή με τα παιδιά από τα υπόλοιπα σχολεία, η συναναστροφή με τους «αντιπάλους» που στο τέλος γίνονται πολύ δυνατοί σύμμαχοι, συναγωνιστές που είναι είτε παιδιά από άλλη πόλη, από άλλο νομό, με άλλη νοοτροπία, με διαφορετική, ίσως, καθημερινότητα. Αυτή η επαφή εμένα μου εντυπώθηκε πιο ισχυρά από οτιδήποτε άλλο. Πράγματι, αισθάνομαι και το επανέλαβα σε όλους τους συμμαθητές μου, ότι κάθε φορά που ανακοινώνονταν τα αποτελέσματα, από τους Προκριματικούς στους Προημιτελικούς, από εκεί στους Ημιτελικούς, μέχρι τον Τελικό, δε χαιρόμουν τόσο επειδή περνούσαμε φάσεις και πλησιάζαμε τον τίτλο και την κορυφή, αλλά επειδή θα ξαναζούσαμε αυτό το αγωνιστικό και εξω-αγωνιστικό παραμύθι. Όλο αυτόν τον ενθουσιασμό μου μπορούν να τον επιβεβαιώσουν και οι φίλοι μου.

Χαίρομαι που κατάφερα να ζήσω αυτή την μοναδική εμπειρία μέχρι το τέλος και να έχω την τύχη να χαρώ κάθε λεπτό με αυτή την μοναδική συντροφιά του Ομίλου, παρ'όλη την κούραση, παρ'όλο το άγχος, παρ'όλη την έντονη σκέψη - ήταν σαν να κατεβαίνεις ένα φουρκισμένο χείμαρρο και να φτάνεις στο ήρεμο πλέον τέρμα, θα ήταν καταπληκτικό να μπορέσω να ξαναεβώ στην κορυφή. Όλα αυτά μου δίνουν τη δύναμη να πω για τους Ρητορικούς Αγώνες φέτος, πως ναι η συμμετοχή μετρούσε και αυτό που έζησα με αυτούς τους φίλους-παλιούς και νέους - και το εννοώ ειλικρινά!

Ευχαριστώ θερμά την κυρία Λιτσάρδου και την κυρία Ψευτογιάννη, τον Νίκο, τον Κώστα, τον Φώτη, τον Παύλο, την Πετρίνα, την Αλεξία, την Χαρά, την Κατερίνα, για το ΓΕΛΙΟ, τις ΙΔΕΕΣ, τον μεγάλο ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ, τις ΓΝΩΡΙΜΙΕΣ, τη ΧΑΡΑ, τις ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ, τη μικρή αλλά δημιουργική ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΗ, το ΠΑΘΟΣ που μοιραστήκαμε. Ευχαριστώ τους γνωστούς και αγνώστους που συμμετείχαν μαζί μου σε αυτούς τους αγώνες.

Με αγάπη,
Άγγελος Μαγνήσαλης